

Haki - Gud behöver våra händer och fötter

Ett förslag på aktivitet till exempelvis en gudstjänst för att presentera BIAL och BIALs resedocka Haki.

Mål: Att barnen får höra missionsbefallningen.
Att barnen förstår att de kan vara Guds händer och fötter.
Att barnen får ta del av andra barns livsvillkor.

Bibeltext: Matt 28:19-20

Packa en resväska med:

sandaler

vantar

bibel

blad med bibelversen nerskriven

pass

diverse saker som t ex kläder, banan, vattenflaska, kam, godispåse, kamera....

Du behöver också:

Haki-docka

Haki-kläder till en vuxen

jordglob (uppblåsbar i plast)

sången "Vi är barn" (BIAL-sången)

Det är bra om det går att visa bilder från BIAL-projekten.

HAKI BERÄTTAR:

”Gud behöver våra händer och fötter”

Del 1

Haki = Dockan Haki (med en gömd person som röst)

Johanna: Välkommen Haki, så roligt att du hälsar på oss här i Gottne.

Haki: Tack så mycket. Det känns väldigt roligt att vara här. Men du, Johanna vet du att jag har varit i Indien?

Johanna: Ja det har jag hört talas om visst reser du för ”Barn i alla länder”

Haki: Ja det gör jag. Jag reser och hälsar på de länder där Barn i alla länder arbetar. Det är ju några länder i Afrika: Eritrea, Etiopien, Tanzania och Malawi och sen har jag som sagt var också varit i Indien. Titta på bilden här. Där ser du hur roligt jag hade med barnhemsbarnen i Shahpur.

Johanna: Ja titta det måste ha varit roligt. Fick du en ny klänning?

Haki: Ja det var en flicka som hade sytt klänningen.

Johanna: Kan du berätta lite om dig själv?

Haki: Ja det kan jag! Jag har fyllt 7 år. Det gjorde jag i januari i år. Vet du, jag har nästan en tvilling.

Johanna: Nästan en tvilling, kan man ha det?

Haki: Jo det har jag. För när min mamma Elisabeth hade fått en pojke som hette Elias så sydde hon mig på BB. Du vet jag är ju en docka, så jag föddes ju inte som vanliga bebisar.

Johanna: Ja just det. Det glömde jag nästa bort. Det är ju inte så vanligt att dockor pratar.

Haki: Nej det är inte så vanligt. Vet du en sak till?

Johanna: Nej vad då?

Haki: Jag tror på Gud. Jag tror att Gud har skapat jorden och alla människor. Sen har han skickat Jesus för att han skulle kunna rädda oss ifrån synden och leva med Gud. Det brukar jag berätta för alla barn jag träffar. Fast vet du? Ibland är det svårt med swahili då brukar jag bara le. När jag ler då ler barnen tillbaka. Så leker vi med varandra och då behöver vi inte prata så mycket då vet jag att Gud talar till barnen genom mitt leende.

Johanna: Vad tror du Gud säger med ditt leende?

Haki: Gud säger att han älskar dig och dig och dig och dig....

Johanna: Du menar att han älskar alla?

Haki: Ja så kan man säga. Vet du en sak till?

Johanna: Nej, vad då, Haki?

Haki: Gud har ett uppdrag åt alla som sitter här.

Johanna: Ett uppdrag. Är det nåt som ska "dras upp" :)

Haki: Nej, inte alls. Men nu säger jag inget mer.

Johanna: Oj, blev du ledsen när jag skojade med dig?

Haki: Neeeej, inte blev jag ledsen, men jag tror att vi behöver sjunga lite nu.

Du ser ju att den lilla pojken där längst bak har svårt att sitta still. Och flickan här till höger hon gäspade. Det är tydliga signaler.

Johanna: Ja det har du rätt i. Det är bäst att vi sjunger lite. Men lovar du att berätta mer om det där med uppdraget?

Haki: Ja, jag lovar. Du sjunger vi, sätt igång!

Johanna: Eller du, Haki ska vi be för gudstjänsten först?

Haki: Ja, det gör vi. Du får be.

Johanna: OK

HAKI BERÄTTAR

”Gud behöver våra händer och fötter”

Del 2

Haki = En vuxen person med Haki-kläder

Johanna: Haki, varsågod att berätta lite om uppdraget. Haki? Haki var är du?

Är det någon som har sett var hon tog vägen?

(Haki kommer med en väska.)

Där är du ju! Var tog du vägen? (Johanna kan gå och sätta sig)

Haki: Jag kom precis på att jag hade glömt min väska ute i hallen. Väskan är det viktigaste jag äger. Vänta ska jag visa vad jag har med mig. Här finns allt jag behöver för en resa. Jag har mitt pass. Passet visar vad jag heter. H-a-k-i står det född 2001-01-01, Sverige. Mitt namn fick jag av en grupp söndagsskolbarn i Tanzania. Jag träffade dem utan namn och barnen hittade på ett: Haki, det betyder rättighet på swahili. Jag är jättestolt över mitt namn. I Afrika får många barn namn efter omständigheterna vid födseln. En pojke som jag träffade i Malawi hette ”Problem”. Hans föräldrar dog och hans mormor hade lite pengar. Han snattade ibland. Sen träffade han snälla människor som gav honom kläder, ett hem och så fick han gå i skola. Av de människorna fick han ett nytt namn ”Gåva”.

Här har jag också en banan. Är det någon som är hungrig? Sen har jag lite tuggummi, för andedräkten förstås. En vattenflaska är jättebra att ha. Lite kläder, en tandborste, boll, sandaler, handskar och en bibel! Jo, nu ska jag berätta om uppdraget. I Matteusevangeliet 28:19-20 står det ”Gå därför ut...” (Häng upp bladet med bibelversen så att alla ser.)

Detta är uppdraget. Vi ska berätta om Jesus för alla vi träffar. Det står också i Bibeln att vi ska älska vår nästa som oss själva. Just det! Vet ni, man skulle kunna säga att Jesus behöver våra HÄNDER och FÖTTER. Någon som tröstar, kramar, matar, köper kläder och med fötterna går vi till dem Jesus säger att vi ska gå.

Jag brukar be för alla barn jag träffar då vet jag att Gud tar han om dem även när jag inte är där. Nu tänker jag inte säga nåt mer, för nu ser jag en trött flicka igen. Vet ni, jag har träffat en flicka här i Gottne som kan sjunga. Hon kan väl lära oss en sång, visst. Hon heter Agnes.

Sång ”Vi är barn”

Om vi ber om att få gå på uppdrag för Jesus då vet man aldrig var man hamnar. Jag ska berätta lite om var jag har hamnat. Titta, här är min dagbok. Jag är inte så bra på att skriva, men jag har fått hjälp.

Ursprungliga materialet bygger på en folder för BIAL, ”Hakis bilder”, har ni inte den kvar, använd dagboken som följer med en av Haki-dockorna eller den nya BIAL-broschyren, från 2015. Bilder läggs upp kontinuerligt på den nya hemsidan, www.bial.efs.nu

NAMASTE – HEJ i Indien!

(Ropa och låt barnen svara Namaste!)

Visst sa jag att jag har varit till Indien.

Jag fick besöka flera barnhem. Det är ju en rättighet att barn har någonstans att bo och någon vuxen som sköter om dem. Här ser ni en bild när jag är på barnhemmet i Shahpur. (finns på hemsidan)

I Indien äter man med höger hand och torkar sig med vänster. Inte alltid tvätta händerna.... Äter ett bröd som heter Chapatti och starkt kryddad mat. Mums!

JAMBO – HEJ i Tanzania!

I Tanzania fick jag träffa Ulf Ekängen. Han är missionär och jobbar för BIAL.

Han berättar om barns rättigheter. Och så är han med och bygger en skola för massajbarn.

I Tanzania kan man ha bilfälgar i kyrkan. De slår på dem och tjoar, sjunger och dansar.

Barn som är 6-7 år kan bära 15 liters hinkar på huvudet.

SALAM – Hej i Etiopien!

I Etiopien träffade jag många barn som bor på gatan.

Men också många barn som fått komma på barnhem och går i skolan.

I Etiopien äter man Injera, det luktar lite konstigt, ser ut som pannkaka och smakar mums!

I städerna bor många i lerhus med plåttak, ett bilbatteri för att få en liten lampa att lysa.

MONI säger en vuxen Malawi **BOH** säger barn, med tummen upp

I Malawi äter man något som heter Sima. Det är gjort av majsmjöl och vatten. Ser ut som en gröt och äts med händerna. Man tar lite Sima och doppar i köttsås....lite söligt.

De fick tvätta mej med tvättmedel när jag hade ätit färdigt.

Jag gick lära ett helt gäng scouter att göra knopar, tända eld och leka förstås.

SELAM - är en hälsning i Eritrea som betyder frid

I Eritrea fick jag träffa barn som inte hör.

Det passade mig bra. Det är ju inte alla som hör vad jag säger heller. De pratade med teckenspråk.

Jag tycker vi ber tillsammans innan jag packar min väska.